

να αλλάξουμε σελίδα ...
ΚΑΛΕΣΜΑ ΓΙΑ ΕΝΩΤΙΚΗ ΣΥΜΠΟΡΕΥΣΗ
ΤΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΗΣ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΗΣ
ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ ΣΤΟΥΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΥΣ
(μέρος 1 από 3)

Το αποτέλεσμα των ευρωεκλογών, πέραν άλλων συμπερασμάτων καταγράφει καθήλωση της δυναμικής του συνόλου αριστεράς, στη προσπάθεια της να παίξει ενεργό ρόλο στις πολιτικές εξελίξεις και ταυτόχρονα την αποτυχία των κινήματων στο να βρουν πολιτική έκφραση και μεσοπρόθεσμη στρατηγική και όλα αυτά εντός μιας κρίσιμης περιόδου που οι απαντήσεις για το ξεπέρασμα της κρίσης φαίνεται ότι αντί να ενισχύουν τάσεις αγωνιστικής απάντησης, τελικά να ωθούν τον κόσμο στο φόβο και την ανασφάλεια. Την ευρύτερη πολιτική συγκυρία συνεχίζουν να την χαρακτηρίζουν αφενός η εμφάνιση ρήγματος στην νεοφιλελεύθερη κοινωνική μεθοδολογία του κεφαλαίου και αφετέρου η ανάδυση έντονων στοιχείων κοινωνικής διεκδικητικότητας, πράγματα που παρέχουν δυνατότητες για θετικές εξελίξεις στην αριστερά. Έτσι η περίοδος που ανοίγεται μπροστά μας θα χαρακτηριστεί σε μεγάλο βαθμό από το εάν θα συνεχίσουν να χαρακτηρίζουν την Αριστερά οι κυρίαρχες ρεφορμιστικές - συμβιβαστικές αντιλήψεις και πρακτικές που θα ωθούν τον εργαζόμενο κόσμο στη σύγχυση, στην ηττοπάθεια και στην απογοήτευση, ή αν τελικά θα αναδυθεί με όρους κοινωνικής και πολιτικής αντιπολίτευσης ένα ρεύμα ριζοσπαστικής αμφισβήτησης και ανατροπής της υπάρχουσας κοινωνικής και πολιτικής κατάστασης συμπίεσης των δικαιωμάτων της ζωντανής εργασίας, που με τους ανυποχώρητους αγώνες και με την σαφή στόχευση ενάντια σε μορφές διαχείρισης και ενσωμάτωσης στα αστικά σχέδια, θα ανοίξουν νέους δρόμους για την ανοικοδόμηση του εργατικού κινήματος και την ανασύνθεση του κομμουνιστικού ρεύματος στην ελληνική κοινωνία.

Πρώτος άμεσος κόμβος που όλοι θα κριθούμε είναι το αν η πάλη των εργαζομένων για να πληρώσει το κεφάλαιο τη κρίση θα καταγράψει στο πέρας αυτής της περιόδου ένα καλύτερο συσχετισμό δύναμης και θα βρει το εργατικό κίνημα από καλύτερες θέσεις. Η συσπείρωση για πρώτη φορά καταγράφουν οι αντικαπιταλιστικές δυνάμεις γύρω από την ΑΝΤ.ΑΡ.ΣΥ.Α σίγουρα μπορεί να προσφέρει πολλά. Όμως τα ίδια τα αποτελέσματα των ευρωεκλογών έδειξαν ότι η παραπάνω συσπείρωση οφείλει να δει την επόμενη ημέρα το ζήτημα της πολιτικής και κοινωνικής της διεύρυνσης σε μια πλατύτερη ενότητα, με προϋπόθεση την αυτοτέλεια από την επίσημη αριστερά, όπου η αντικαπιταλιστική στόχευση θα αποκτά διαρκώς βαθύτερο περιεχόμενο και δυναμική. Τα πολιτικά υλικά που μπορούν να συμβάλλουν στον παραπάνω στόχο είναι α) η συσπείρωση σε πολιτικό και κοινωνικό επίπεδο αφενός ενός ευρύτατου πολιτικού δυναμικού με σαφή πολιτική στόχευση και αναφορές στην επαναστατική, κομμουνιστική παράδοση και προοπτική του τόπου και β) αφετέρου ενός πλατουού ριζοσπαστικού ρεύματος αγωνιστών χωρίς απαραίτητα σαφές πολιτικο-ιδεολογικό στίγμα αλλά με τεράστια διάθεση και συμβολή στα κινήματα και τους αγώνες που με τη συνδρομή τους μπόρεσε η Αριστερά τα τελευταία χρόνια να δώσει πολύ σημαντικές μάχες και να καταγράψει ως και νίκες. Τα παραπάνω υλικά πέραν από τη προσπάθεια τους να συνευρεθούν και να δράσουν στο πολιτικό

επίπεδο, συγκροτούν σήμερα μια πολύ σημαντική πείρα και ενότητα σε μια σειρά από κοινωνικούς χώρους μέσα στα σχήματα των παρεμβάσεων - συσπειρώσεων, στα ΕΑΑΚ, στα σχήματα γειτονιάς. Η συνεύρεση και η πολιτική πάλη μέσα από διαδικασίες που εξαντλούν δυνατότητες σύνθεσης, φυσιογνωμία που αναγνωρίζει τον ταξικό συσχετισμό δύναμης αλλά ταυτόχρονα προσπαθεί να μπολιάσει τον αυθόρμητο ριζοσπαστισμό με στοιχεία πολιτικής στοχοθεσίας με αντικαπιταλιστικό πρόσημο, η δυνατότητα να δοκιμάζονται στη πράξη και μπροστά στις μάζες διαφορετικές αντιλήψεις χωρίς να διακυβεύεται η ενότητα, είναι στοιχεία που συνέβαλαν σε ευρύτερες συγκλίσεις γεγονός που αποτυπώθηκε και στη δυναμική που προβάλλει το εγχείρημα της ΑΝΤ.ΑΡ.ΣΥ.Α., ένα πολιτικό μέτωπο που στεγάζει σήμερα πλειάδα οργανώσεων και ανένταχτου δυναμικού. Η παραπάνω από 20 χρόνια πάλη για την παρέμβαση στους κοινωνικούς χώρους με όχημα όχι παρατάξεις προέκταση ενός πολιτικού φορέα αλλά με πολιτικο-συνδικαλιστικά σχήματα που επέτρεπαν τη συμπόρευση ενός πλατουού ριζοσπαστικού δυναμικού με τις πιο προωθημένες πολιτικές αντιλήψεις στην Αριστερά, σχήματα με σαφή οριοθέτηση απέναντι σε διαχειριστικές λογικές και ριζοσπαστική φυσιογνωμία αλλά στα οποία η συμφωνία σε μια αντικαπιταλιστική στόχευση πάντοτε αποτελούσε διακύβευμα και όχι προϋπόθεση, σήμερα εξακολουθεί να αποτελεί μια από τις σημαντικότερες παρακαταθήκες συνολικά για την Αριστερά και το εργατικό και νεολαϊστικό κίνημα.

Μόνο που στο χώρο των μηχανικών η δυναμική αυτή που δημιουργήθηκε μέσα από την συσπείρωση ενός πολυτίμου δυναμικού τη δεκαετία του '90, δέχτηκε αρκετά πλήγματα τα τελευταία χρόνια φθάνοντας σήμερα να παρεμβάινει αποσπασματικά και ανολοκλήρωτα μέσα από τέσσερις παρατάξεις αναπαράγοντας διχαστικές πρακτικές, μη επιτρέποντας στην ενωτική δυναμική να παράξει νέες συνθέσεις, να δώσει απαντήσεις σε ερωτήματα που σήμερα φαίνονται δυσεπίλυτα, να σφραγίσει με νέους νικηφόρους αγώνες την συνδικαλιστική παρέμβαση σε μια εξαιρετικά αντιφατική κοινωνική κατηγορία όπως αυτή των μηχανικών.

Στο να οδηγηθούμε στην κατάσταση που βρίσκεται σήμερα ο χώρος της Ριζοσπαστικής Αριστεράς στους μηχανικούς συνέβαλλαν ιστορικές ανεπάρκειες της Αριστεράς όπου μετά την εποχή Λιάσκα και την πλήρη ενσωμάτωση του μεγαλύτερου μέρους του ιστορικού ρεύματος της αριστεράς των μηχανικών στο αστικό εκσυγχρονιστικό αναπτυξιακό εγχείρημα, δεν μπόρεσε ποτέ επί της ουσίας να συσσωρεύσει όρους που θα της επέτρεπαν να εμφανίζεται με όρους κοινωνικής αντιπολίτευσης στα μέτωπα που αφορούν τους μηχανικούς. Στην αρχή αυτής της δεκαετίας και στο σύνολό του, ο χώρος της Ριζοσπαστικής Αριστεράς έχοντας καταγράψει μετά από μια διαδρομή επίμονης, έντιμης και πολύτιμης προσπάθειας κυρίως αποτυχίες στο να οργανωθούν και να αναπυχθούν αντιστάσεις στον χώρο των εργαζόμενων μηχανικών, κατέφυγε σε δύο εσφαλμένες λογικές που σφράγισαν τις μετέπειτα εξελίξεις. (συνεχίζεται ...)